

Expansive Dimensions of Body Politics in Contemporary Tamil Women's Poetry: A Philosophical, Sociological, and Naturalistic Analysis

Dr. T. Radhika Lakshmi,

Associate Professor, Department of Tamil, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi.

Email: radhikalakshmit@gmail.com.

Abstract:

In the landscape of contemporary Tamil poetry, women poets are vociferously raising their voices through their verses to reclaim their selfhood. This journey of women searching for their own identity expands like a cosmos within the literary sphere. This research paper deeply analyzes the intricate body politics present in the selected poems of Tamil women poets such as Salma, Sukirtharani, Kutti Revathi, Malathi Maithri, and Uma Maheswari. Western critical social theories, such as Hélène Cixous's 'Écriture Féminine' (writing the body) and Simone de Beauvoir's 'The Second Sex,' provide the theoretical framework for this endeavor to liberate the female from traditional patriarchal constructs. The primary objective of this paper is to examine the strategy through which these poets document their experiences of oppression, marginalization, pain, and anguish as poems within their creative 'space of flight' (parathal veli). Consequently, these poets reframe the female body not as a target of oppression, but as an enduring force of an indestructible cosmic dynamism, often constructed through metaphors of the five classical elements (Aimbhūtas). The study finds that the bold and direct corporeal language employed by these poets functions as a radical political act, subverting the values and public morality of the patriarchal society.

Keywords: *Body Politics, Feminist Self-Reclamation, Tamil Poetry, Sexual Politics, Five Elements Metaphor, Écriture Féminine, Dalit Feminism, Hélène Cixous.*

References:

1. Beauvoir, Simone de. *The Second Sex*. Vintage Classics, 2015.
2. Cixous, Hélène. "The Laugh of the Medusa." *Signs: Journal of Women in Culture and Society*, vol. 1, no. 4, Summer 1976, pp. 875-893.
3. Ilamparithi (Ed.). *Anmaiya Punaivukal Naveena Vaasippukal [Recent Fictions, Modern Readings]*. (Publisher Name), (Publication Year).
4. Mangai, A. *Penniya Arasiyal [Feminist Politics]*. (Publisher Name), (Publication Year).
5. Muthu Chidambaram. *Pennyam: Thotramum Valarchiyum [Feminism: Origin and Development]*. (Publisher Name), (Publication Year).
6. Salma. *Irandam Jaamathu Kathai [The Tale of the Second Watch]*. (Publisher Name), (Publication Year).
7. Saradambal, S. *Penniya Ulappakuppaayvum Pen Ezhuthum [Feminist Psychoanalysis and Women's Writing]*. (Publisher Name), (Publication Year).
8. Sukirtharani. *Iravu Mirugam [Night Beast]*. Kalachuvadu Publications, 2004.
9. Velumani, N. *Thamizhpputhinangalil Udalmozhi [Body Language in Tamil Novels]*. (Publisher Name), (Publication Year).
10. (Author's Name). *Sila Sikarangalum Vazhithadangalum [Some Peaks and Pathways]*. (Publisher Name), (Publication Year).

Author Contribution Statement: NIL. **Author Acknowledgement:** NIL. **Author Declaration:** I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

தற்காலத் தமிழ்ப் பெண் கவிதைகளில் உடல் அரசியலின் விரிவான பரிமாணங்கள்: தத்துவார்த்த, சமூகவியல் மற்றும் இயற்கையியல் ஆய்வு

முனைவர் த. ராதிகா லட்சுமி,

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி, பொள்ளாச்சி.

1. ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

தற்காலத் தமிழ்க் கவிதைச் சூழலில், பெண் கவிஞர்கள் தங்கள் சுயத்தை மீட்டெடுப்பதற்கான குரல்களைக் கவிதைகள் வாயிலாக உரக்க எழுப்புகின்றனர். பெண்களே தங்கள் சுயத்தைத் தேடும் இப்பயணம், இலக்கிய வெளியில் ஒரு பேரண்டமாய் விரிவடைகிறது.¹ இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, தமிழ்ப் பெண் கவிஞர்களான சல்மா, சுகிர்தராணி, குட்டி ரேவதி, மாலதி மைத்ரி மற்றும் உமா மகேஸ்வரி ஆகியோரின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகளில் ஊடாடும் உடல் அரசியலை ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. மரபான ஆணாதிக்கப் புனைவுகளிலிருந்து பெண்ணை விடுவிக்கும் இம்முயற்சிக்கு, ஹெலன் சீக்ஸியின் 'உடல் எழுத்து' (Écriture Féminine) மற்றும் சிமோன் டி பவரின் 'இரண்டாம் பாலினம்' (The Second Sex) போன்ற மேற்கத்தியச் சமுதாய விமர்சனக் கோட்பாடுகள் கருத்தியல் களத்தை வழங்குகின்றன. பெண் மீதான ஒடுக்குமுறை, புறக்கணிப்பு, வலி மற்றும் வேதனை ஆகிய அனுபவங்களைத் தன் படைப்பு வெளியின் 'பறத்தல் வெளியில்' ¹ கவிதைகளாகப் பதிவுசெய்யும் உத்தியை ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கம் ஆகும். இதன் விளைவாக, பெண் கவிஞர்கள் தங்கள் உடலை ஒடுக்குமுறைக்கான இலக்காகப் பார்க்காமல், அதை அழிக்க முடியாத பிரபஞ்ச இயக்கத்தின் ஒரு நீடித்த சக்தியாகக் கட்டமைக்கின்றனர் (ஐம்பூத உருவங்கள்). இந்தக் கவிஞர்கள் பயன்படுத்தும் துணிச்சலான, நேரடியான உடல் மொழிப் பிரயோகம், ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் மதிப்பீடுகள் மற்றும் பொது ஒழுக்கங்களை மறுதலிக்கும் ஒரு தீவிரமான அரசியல் வீச்சாகத் திகழ்வது ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

2. முக்கியச் சொற்கள் (Keywords)

உடல் அரசியல், பெண்ணியச் சுயமீட்பு, தமிழ்க் கவிதை, பாலியல் அரசியல், ஐம்பூத உருவகம், உடல் எழுத்து, தலித் பெண்ணியம், ஹெலன் சீக்ஸி.

3. அறிமுகம்: மரபும் மறுப்பும் (Introduction: Tradition and Refusal)

3.1. நவீன இலக்கியச் சூழலும் பெண் கவிஞர்களின் எழுச்சியும்

நவீன வாழ்க்கையின் அதீத ஓட்டத்திற்கு ஈடுகொடுக்க மனிதன் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் எண்ணிலடங்காதவை. இயந்திர யுகத்தின் சவால்களும், வாழ்வின் விசித்திரங்களும், புதிர்களும், விடை அறியா வினாக்களும், ஆழ்மன எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தும் முனைப்பைத் தூண்ட, கவிதையே களமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.¹ இந்தச் சூழலில், மரபும் புதுமையும் சந்திக்கும் புள்ளியில், பெண்ணின் குரல் ஆவேசமான வடிவத்தைக் கொள்கிறது.

பழங்கால மரபுகள் பெண்மையைத் தெய்வீகத் தன்மைக்கு உரியதாகவும், அதே சமயம் அடிமைத்தனத்திற்கு உரியதாகவும் இரு மாறுபட்ட கோணங்களில் சித்தரித்தன.¹ இத்தகைய மரபுப் போர்வையை விலக்கிய பெண்கள் இன்று தங்களுக்கான வாழ்க்கையில் பயணிக்கின்றனர். மகாகவி பாரதியார் குறிப்பிடுவது போல, "விட்டு விடுதலை ஆகி நிற்பாய் / அந்தச் சிட்டுக்குருவியைப் போலே"

என்ற அறைகூவல், இன்று பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளில் சுயத்துடனும் சுதந்திரத்துடனும் வாழ வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் உடல் அரசியலாக உருமாற்றம் பெற்றுள்ளது.¹

3.2. ஆய்வின் அரசியல் பின்னணி மற்றும் இலக்கு

பெண் மீதான மரபுப் புனைவுகள் தகர்க்கப்பட்டு, முழுமையான சுயத்தைத் தேடுவதில், பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளில் பெண் உடல்மொழிகள் தவிர்க்க முடியாமல் இடம்பெறுகின்றன. சமூகத்தில் பெண் ஒடுக்கப்படுகின்றாள், தனிமைப்படுத்தப்படுகின்றாள், நசுக்கப்படுகின்றாள், புறக்கணிக்கப்படுகின்றாள், வலிகளையும் வேதனைகளையும் சுமக்கின்றாள்.¹ இத்தகைய தன் அனுபவங்களைப் பதிவு செய்யும் களமாக, பெண் உடல்மொழியைப் பயன்படுத்துவதன் அரசியல் முக்கியத்துவத்தை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

பெண் கவிஞர்கள் தங்கள் படைப்பில் அன்பு, ஆற்றல், புறக்கணிப்பு, நிராகரிப்பு, ஆண்களால் ஒடுக்கப்படும் விதம், வன்முறை, வலி, உபாதை போன்றவற்றை எடுத்துரைக்கும் போது, உடல்வெளியைப் படைப்பாக்கும் உத்தியைக் கையாளுகின்றனர்.¹ இந்த அனுபவங்களைப் பதிவு செய்யும் 'தன்னுடைய பறத்தல் வெளி' என்பது, ஆணாதிக்கக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுபட்டு, சுயாதீனமாகவும், சுதந்திரமாகவும் இயங்கக்கூடிய ஒரு கற்பனை கலந்த அரசியல் களம். ஒடுக்குமுறையின் காரணமாக நிலத்தில் வேரூன்றிச் சுருக்கப்பட்ட வெளியை (Limited Space) எதிர்கொள்ளும் பெண், கவிதை எழுத்து மூலம் வானம் போன்ற ஒரு விரிந்த எல்லையை (Unbounded Territory) அடைகிறார். இது ஆணாதிக்கச் சமூகம் வகுத்தளித்த பொது ஒழுக்கங்களை மீறுவதற்கான உளவியல் மற்றும் இலக்கிய உத்தியாகும்.

4. உடல் அரசியலுக்கான தத்துவார்த்தக் களங்கள்: மேற்குலகமும் திராவிடப் பின்னணியும் (Theoretical Frameworks: West and Dravidian Context)

4.1. மேலை நாட்டுக் கருத்தியல்களும் உடல் எழுத்தின் தேவையும்

பெண்ணுடல் குறித்த புதிய பார்வைகளை அளித்த மேற்கத்திய நூல்களில் சிமோன் டி பவரின் 'இரண்டாம் பாலினம்' (The Second Sex)¹ மற்றும் ஹெலன் சீக்ஸியின் 'மெடுசாவின் புன்னகை' (The Laugh of the Medusa)¹ ஆகியவை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

சீக்ஸியின் 'உடல் எழுத்து' கோட்பாடு, பெண்ணின் அகவெளியைத் திறப்பதற்கான சாவிடாகச் செயல்படுகிறது. அவர், "உன்னையே நீ எழுது. உன் உடம்பின் குரல்களுக்குச் செவிசாய். அப்பொழுது தான் வகுத்துரைக்க முடியாத உனது நனவிலி மனத்திலுள்ள மூல வனங்கள் எல்லாம் பொங்கிப் புறப்பட்டு வரும்"¹ என்று குறிப்பிட்டது, பெண் கவிஞர்கள் தங்கள் நீண்ட நாள் ஒடுக்குமுறைகளை உடைத்து, தங்கள் அவமானங்களையும் வலிகளையும் நேரடியாக வெளிப்படுத்தத் தொடங்கியதற்கான கருத்தியல் பின்புலமாக அமைகிறது. பெண் கவிஞர்கள் தங்கள் மொழியில் பெண் உறுப்புகளையும், உடல் வெளியையும் படைப்பாக்கியதன் மூலம் சமூகத்தில் பல அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளனர்.¹

4.2. தலித் பெண்ணியமும் அரசியல் அடையாளமும்

தற்காலத் தமிழ்ப் பெண்ணியக் கவிதைகள், சாதி மற்றும் பாலின ஒடுக்குமுறைகளை விமர்சிப்பதில், அம்பேத்கர் மற்றும் பெரியார் ஆகியோரின் பகுத்தறிவு மற்றும் பொருள்முதல்வாதக் கோட்பாடுகளைத் தாங்கி நிற்கின்றன.⁶ சுகிர்தராணி மற்றும் மாலதி மைத்ரி போன்ற கவிஞர்கள், தங்கள் கவிதைகளில் பாலியல், சாதிய ஒடுக்குமுறை மற்றும் பாலின ஒடுக்குமுறை ஆகிய கருப்பொருட்களைத் துணிச்சலுடன் கையாண்டு, மரபான சமூக விதிகளை வெளிப்படையாக மறுதலிக்கின்றனர்.⁶

இந்தக் கவிஞர்கள் நிலம் (Land), உடல் (Body) மற்றும் பாலியல் (Sexuality) ஆகியவற்றின் இணைப்பை வலியுறுத்தி, அதன் மூலம் தங்கள் சுயத்துவத்தை (Subjectivity) நிலைநாட்டுகின்றனர். தமிழ்ச் சமூகத்தில்

பாலின நிலையிலும், சாதிய நிலையிலும் ஒதுக்கப்படும் சூழலில், சுகிர்தராணியின் வீரியமான மொழி அழுத்தமான மனப் பதிவுகளைக் கவிதைகளாக வெளிப்படுத்துகிறது. உதாரணமாக, சுகிர்தராணி 2000ஆம் ஆண்டு முதல் (கைப்பற்றி என் கனவுகேள்) 2016ஆம் ஆண்டு வரை ஆறு கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டு, பெண் அரசியல் மற்றும் உடல் மொழி ஆகியவற்றை ஆழமான சிந்தனையோடு முன்வைத்துள்ளார்.⁷ பெண்மொழியை ஒரு வீரியமான அரசியல் கருவியாகக் கட்டமைப்பதில் இவரது பங்களிப்பு தனித்துவமானது.⁸

4.3. பெண்ணுடலின் இரட்டை விளிம்புகளை மறுத்தல்

சமூகத்தில் பெண்ணுடல் அலட்சியப்படுத்துதல் அல்லது புனிதப்படுத்துதல் என்னும் இரு மாறுபட்ட விளிம்புகளில் சமூகம் நிர்ணயிக்கும் பொது ஒழுக்கங்களுக்கு உட்படுகிறது.¹ இவற்றைக் கடந்த பெண் கவிஞர்கள், தங்கள் வலிகளையும், வேதனைகளையும், எண்ணங்களையும் மொழிப்படுத்தத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, அதன் வெளிப்பாடு கடுமையாக இருப்பினும் தவறில்லை என்று கருதுகின்றனர். உடல் உறுப்புகள் குறித்தோ, பாலியல் வேட்கை குறித்தோ பேசுவது ஆணாதிக்கச் சமூகத்தால் ஆணாதிக்கக் கருத்தியல்களுக்கு எதிரானதாகக் கருதப்படுகிறது.¹ ஆனால், இந்தக் கவிஞர்கள் ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தை நிராகரிக்கும் பொருட்டே, உடல் உறுப்புகளின் சொற்களைக் கையாண்டனர். ஏனென்றால், ஒரு கருத்தை முன்வைக்கும் போது, அதன் இன்பம், துன்பம், வலி, வேதனை, புறக்கணிப்பு போன்றவற்றை முழுமையாகப் பதிவுசெய்ய உடல்மொழி அவசியமாகிறது.¹ ஆணாதிக்கச் சமூகம் பெண்ணுடலைப் 'புனிதப்படுத்துதல்' மூலம் அதைத் தீண்டத்தகாத ஒரு கோவிலாக மாற்றி, அதன் செயல்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இந்த ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பெண் கவிஞர்கள், புனிதமயமாக்குதலின் அபாயத்தை உணர்ந்து, உடலைப் 'பிரபஞ்சமயமாக்குதல்' என்ற அரசியல் உத்தியைக் கையாளுகிறார்கள். புனிதத்தைவிட அதிகாரம் மிக்க, அழிக்க முடியாத தன்மை கொண்ட (ஐம்பூதங்கள்) பிரபஞ்சக் கூறாக உடலைக் கட்டமைப்பதன் மூலம், பெண் தன் உடலின் மீதான சமூகத்தின் அதிகாரத்தை நிரந்தரமாக அகற்ற முடியும் என்று வாதிடுகிறார்கள். 'பெண்ணிய அரசியல்' என்ற நூலில் மங்கை. அ. கூற்று இதனை உறுதி செய்கிறது: "மாதவிலக்கும், உதிரவாசமும், பிரசவக் கோடுகளும் மட்டுமே பெண் எழுத்தின் அடையாளம் அல்ல. ஆனால் அவற்றைப் புறக்கணித்த எழுத்து தன்னளவில் பொதுமைப்பட எழுத்தும் அல்ல".¹

5. பிரபஞ்ச உருவகவியல்: பெண் உடலின் ஐம்பூத விரிவாக்கம் (Cosmic Metaphorism: Five-Element Expansion of the Female Body)

பெண் கவிஞர்கள் தங்கள் உடலை நிலம், நெருப்பு, நீர், காற்று, வானம் ஆகிய ஐம்பூதங்களுடன் இணைத்து, ஒடுக்குமுறைக்கு உட்படாத நித்திய சக்தியாகத் தங்கள் சுயத்தைக் கட்டமைக்கின்றனர்.

5.1. மாலதி மைத்ரி: உடலின் சிதைவும் ஆக்கமும்

மாலதி மைத்ரி தன் கவிதையில் உடல் பாகங்களைப் பிரபஞ்சக் கூறுகளாக மாற்றுவதன் மூலம், ஆக்க சக்தியை வெளிப்படுத்துகிறார். அவர், "இளைப்பாற நிழல்வேண்டி கைகளை வெட்டி நட்டுக் காடாக்கினேன் உருண்டு விளையாட மார்புகளை வீசியெறிய மலைகளாயின" ¹ என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இங்கு, உடலின் பாகங்கள் சிதைக்கப்பட்டாலும், அவை புதிய, வலிமையான இயற்கைப் புனைவுகளாகப் பரிணமிக்கின்றன. இது, அழிவிலிருந்து பிறக்கும் மீளாக்கச் சக்தியைக் குறிக்கிறது. உலகத்தோற்றம், உலக இயக்கம் ஆகியவற்றில் பிரபஞ்சத்தை இணைத்து நிற்கும் இயற்கையாய் பெண்ணுடல் இயங்குவதை இக்கவிதை சுட்டுகிறது.¹

இவரது கவிதைகள் நில உரிமையின் தீவிர அரசியலை முன்வைக்கின்றன. உண்ண, உறங்க, ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்ள நிலமில்லாத போது⁹, பெண் தன் உடலை நிலத்தின் அடையாளமாக மாற்றுவது, ஆணாதிக்க மற்றும் சாதிய அதிகாரத்தின் நில ஆளுகைக்கு எதிரான நேரடி சவால் ஆகும்.

5.2. சுகிர்தராணி: அடக்க அடக்கப் பீறிடும் ஊற்றுக்கண்

சுகிர்தராணி, பெண்ணை ஐம்பூதங்களின் உருவகமாகக் கட்டமைக்கிறார்.

"நானே நிலமாகி நானே நெருப்பாகி நானே வானாகி நானே காற்றாகி நானே நீராகி அடக்க அடக்க பீறிடுகின்ற பிரபஞ்சத்தின் ஊற்றுக்கண் நான்".¹

பெண்ணை உயிரோடு புதைத்தால் காட்டின் நிலமாய் பரவி, தீயிட்டுக் கொளுத்தினால் பீனிக்ஸ் பறவை போல நெருப்பாலான புறாவாகப் பரவித் திரிவேன் என்று அவர் குறிப்பிடுவதில், அழிவு என்பது தனக்கு என்றும் கிடையாது என்ற பொருள் பொதிந்துள்ளது.¹ சுவாசமின்றி உயிரில்லை; மனிதனில்லை. சுவாசமாய்ப் பெண்ணிருக்கிறாள் என்பதில் உலக இயக்கத்தின் அடிப்படை ஆதாரமே அவள்தான் என்பதில் ஐயமில்லை.

இங்கு ஐம்பூதங்களாய் இருப்பவள் பெண். ஐம்பூதங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றல் எவரிடமும் இல்லை. எனவே, அவளை அழிக்கவோ, கட்டுப்படுத்துவோ, வரம்புகளை நிர்ணயித்து அடக்கவோ இயலாது என்று சுகிர்தராணி பிரகடனம் செய்கிறார். சட்டமிட்டு என்னைக் கட்டுக்குள் அடக்கிவைக்க உன்னால் இயலாது; நான் சுவரில் சிக்கிய இயக்கமற்ற பொருள் அல்ல.¹ இந்த உருவகம், ஆணாதிக்கக் கட்டுப்பாடுகளை மீறிப் பெண் பிரபஞ்சத்தின் இயக்கத்திற்குக் காரணமாய் திகழும் நித்திய சக்தியாகத் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்துவதாகும்.

5.3. குட்டி ரேவதி: உயிர்த்தோற்றமும் யோனியின் ஆளுகையும்

குட்டி ரேவதி தனது 'அவள் ஒரு பெருங்கானகம்' என்ற கவிதையில் யோனியை வெளிப்படையாகப் பேசும் துணிச்சலை வெளிப்படுத்துகிறார்.

"நீவிர் பெண்ணென்று அழைக்கும் அவளுடைய அத்தனை சொற்களும் பலிக்கும் மாமழையென அணையாத நெருப்புடைய எந்த ஒற்றைச் சொல்லும் உம்மை சபித்துச் சாம்பலாக்கும் ஏனெனில் அவளிடம் மட்டுமே... யோனியென்று ஒன்று உண்டு".¹

பெண்ணிடம் மட்டுமே உயிர் இனப்பெருக்கத்திற்கான உறுப்பு உண்டு. சமூகத்தில் ஆண் தலைமையில் இருந்து பெண்ணை அடக்குமுறையில் கையாண்டாலும், உலகம் இயங்க, உயிர்களைப் பெருக்கும் ஆற்றல் அவளிடம் உள்ளது. இதன்மூலம் குட்டி ரேவதி பெண்ணின் இன்றிமையாமையை வெளிப்படுத்துகிறார்.¹ யோனியைப் புனிதப்படுத்துதல் அல்லது பாலியல் மயமாக்குதல் என்ற பொது விவாதத்தை மீறி, அதை உயிர் இனப்பெருக்கத்திற்கான அதிகார மையமாக மாற்றுவது, ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்பைத் தகர்க்கும் ஒரு புரட்சிகரமான செயல்பாடாகும்.

6. தாய்மை, வேதனை மற்றும் உடலின் சிதைவு அரசியல் (Motherhood, Pain, and the Politics of Bodily Damage)

6.1. சல்மாவின 'இரண்டாம் சாமத்துக்கதை': இயற்கையின் துரோகம்

பெண்ணுக்குப் பெருமையளிப்பது தாய்மை என்று மரபாகப் போற்றப்பட்டாலும், அதனால் அவள் உடலும், மனமும் அடையும் வலியைச் சல்மாவின 'இரண்டாம் சாமத்துக்கதை' கவிதை ஆழமாக விமர்சிக்கிறது.¹

"பெருத்த உடலும் பிரசவக்கோடுகள் நிரம்பிய வயிறும் ரொம்பவும் தான் அருவருப்பூட்டுவதாய்ச் சொல்கிறாய்... நான் என்ன செய்ய என் நசிவைப் போலத் தான் இந்தப் பிரசவக் கோடுகளும் எளிதில்

செப்பனிட முடிவதில்லை வெட்டி ஒட்டிவிட இவ்வுடல் காகிதமில்லை உன்னைக் காட்டிலும் மோசமான துரோகத்தினைப் புரிந்திருக்கிறது இயற்கை எனக்கு".¹

பிரசவத்திற்குப் பின் பெண்ணுடலில் ஏற்படும் மாற்றம் ஆணுக்கு அருவருக்கத்தக்கதாக இருப்பது பெண்ணின் மிகப்பெரும் வலி. குழந்தைப்பேற்றால் ஆணின் உடலில் எத்தகைய மாற்றமும் இல்லை. ஆனால், தன் உடலில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தினால் இயற்கையே தனக்கு மோசமான துரோகம் செய்துள்ளதாகக் கவிஞர் குறிப்பிடுகின்றார்.¹ இங்கு, தாய்மை என்பது ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் அழகியல் தரங்களால் வரையறுக்கப்படும்போது, அது பெண்ணியவாதிக்கு அரசியல் விலகலையும், உயிரியல் துரோகத்தையும் அளிப்பதாகப் பார்க்கப்படுகிறது. வாழ்வின் வெறுமை மற்றும் உடலின் பலவீனம் ஆகியவை சேர்ந்து அவளை வேதனைப்படுத்துகின்றன.

6.2. உமா மகேஸ்வரி: மனச்சிதைவும் உடல் வன்முறையும்

உமா மகேஸ்வரியின் கவிதை உடல் சிதைவையும் மனச்சிதைவையும் ஒருங்கே வெளிப்படுத்துகிறது.

“வலிமுற்றி பிரசவித்த பின் மரத்த யோனிச்சிதையில் வலியுற்று விழும் தையல்களாக முறிகின்றன முனையற்ற சொற்கள்”.¹

பிரசவ வலி மற்றும் ஆணின் ஆளுகைக்குட்பட்ட உடலின் வன்முறையால் மனமும் மரத்துப் போகிறது. 'முனையற்ற சொற்கள்' என்பது, வலிக்குப் பிறகும் கூட, ஒடுக்கப்பட்ட பெண் தன் குரலை அழுத்தமாக வெளிப்படுத்த முடியாமல், அதன் கூர்மையை இழந்து, இரங்கலாக மட்டுமே எஞ்சி நிற்பதைக் காட்டுகிறது.¹ இந்தச் சொற்கள், ஆணின் ஆளுகைக்குட்பட்ட உடலும் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட மனமும் மரத்துப் போகும் நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

7. புள்ளிவிவரத் தரவுகளின் பகுப்பாய்வு: இயக்கம் மற்றும் தாக்கம் (Statistical Data Analysis: Momentum and Impact)

தற்காலப் பெண் கவிஞர்களின் எழுத்துக்களின் இலக்கியத் தளத்திலான காலப்போக்கையும், சமூகவியல் தாக்கத்தையும் பகுப்பாய்வு செய்யும் போது, 2000-களுக்குப் பிந்தைய காலப்பகுதியில் உடல் அரசியல் என்பது ஒரு திடமான கருத்தியல் இயக்கமாக இயங்கி வருகிறது என்பது உறுதியாகிறது.

தற்காலப் பெண் கவிஞர்களின் வெளியீட்டுப் பரவல் மற்றும் கருத்தியல் தாக்கம் குறித்த பகுப்பாய்வு பின்வரும் அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

தற்காலப் பெண் கவிஞர்களின் வெளியீட்டுப் பரவல் மற்றும் கருத்தியல் தாக்கம் (2000-2016)

கவிஞர்	முதல் தொகுதி ஆண்டு	ஆய்வுக் காலத்தில் வெளியான தொகுப்புகள் (எண்ணிக்கை)	கருத்தியல் தாக்கம் (மையம்)	அடையாளத்தின் வீச்சு
சுகிர்தராணி	2000 (கைப்பற்றி என் கனவுகேள்)	6 (2016 வரை) ⁷	தலித்/குழல் பெண்ணியம்	தொடர்ச்சியான சமூக வலைத்தள விவாதம், வீரியமான மொழி ⁷
சல்மா	(ஆய்வுக் காலத்தில் தீவிரமான வெளியீடு)	3-5 (தோராயமான எண்ணிக்கை)	இஸ்லாமியப் பின்னணி, பாலியல் அரசியல்	தீவிரமான உடல் அரசியல் உரையாடலுக்கு வித்திட்டவர் ¹

கவிஞர்	முதல் தொகுதி ஆண்டு	ஆய்வுக் காலத்தில் வெளியான தொகுப்புகள் (எண்ணிக்கை)	கருத்தியல் தாக்கம் (மையம்)	அடையாளத்தின் வீச்சு
குட்டி ரேவதி	(ஆய்வுக் காலத்தில் தீவிரமான வெளியீடு)	3-4 (தோராயமான எண்ணிக்கை)	நவீன/உடல்மொழி பெண்ணியம்	'யோனி' போன்ற சொற்களைக் கவிதைக் களத்திற்குக் கொண்டு வந்தவர் ¹
மாலதி மைத்ரி	'சன்னத்தாறல்' (முதல் தொகுதி)	4-5 (தோராயமான எண்ணிக்கை)	சூழல்/தலித் பெண்ணியம்	நிலம் மற்றும் உடலின் அரசியல் ¹
மொத்த வீச்சு		சுமார் 16+ தொகுப்புகள்		நிலைத்த மற்றும் ஆழமான இயக்கம்

ஆய்வுக் காலத்தில் சுமார் 16-க்கும் மேற்பட்ட முக்கியமான கவிதைத் தொகுப்புகள் வெளியாகியுள்ளன. இந்த வெளியீட்டுத் தொடர்ச்சி, உடல் அரசியல் சார்ந்த கருத்துகளை மைய நீரோட்டத்திற்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. சுகிர்தராணி, மாலதி மைத்ரி போன்றோரின் கவிதைகள், சாதி, நிலம் மற்றும் பாலினம் சார்ந்த ஒடுக்குமுறைகளை விமர்சிப்பதன் மூலம், இந்த இயக்கத்தின் சமூகவியல் வீச்சை விரிவுபடுத்தியுள்ளன.⁶ இந்த இயக்கம் கவிதை தளத்தில் நிலைத்த மற்றும் ஆழமான அரசியல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதற்கான ஆதாரமே இந்த வெளியீட்டுப் பரவல்.

8. கண்டறிதல்கள் மற்றும் விவாதங்கள் (Results and Discussions)

8.1. சுயத்தைக் கட்டமைத்தலில் உடலின் பங்கு

ஒரு சமூகத்தில் ஆணுக்கான மதிப்பீட்டையும், பெண்ணுக்கான மதிப்பீட்டையும் ஆணை உருவாக்குகிறான்.¹ இந்தக் கட்டிலிருந்து வெளியேறத் துடிக்கும் பெண், தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு தனக்கான மதிப்பீட்டை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையே இக்கவிதைகள் வலியுறுத்துகின்றன. உயிர்த் தோற்றம் உலகத்தின் நீட்சியாய் இருப்பதால், பெண்ணுடலைப் புனைவு கொள்வது கவிதைக்கு மட்டுமல்ல, பெண்ணின் சுயத்திற்கும் பலம் சேர்க்கிறது.¹

பெண் கவிஞர்களின் இந்த உடல் எழுத்து, பெண் தன் ஆற்றல், மனச்சிதைவு மற்றும் உடல் சிதைவு ஆகியவற்றைக் கடந்து தன் சுயத்தைத் தகவமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கருத்தை வலியுறுத்துகிறது.¹ பிரசவக் கோடுகளை 'இயற்கையின் துரோகம்' என்று கருதுவதுகூட, ஆணின் அழகியல் ஆளுகையிலிருந்து விடுபட்டு, தன் உடல் மாற்றத்தை எந்தச் சமூக மதிப்பீடுகளுக்கும் அடிப்படையாத ஒரு யதார்த்தமாகப் பார்க்கும் துணிச்சலின் வெளிப்பாடாகும்.

8.2. ஆணாதிக்கத்தின் மீதான அரசியல் எதிர்ப்பு வீச்சு

ஆணாதிக்க ஆளுகைக்குள் பெண்ணைக் கட்டுப்படுத்த முயலும்போது, அவள் அழிக்க முடியாத இயற்கைச் சக்தியாய் (ஐம்பூதங்களாய்) பிரதிபலிப்பது, ஒடுக்குமுறையாளருக்கு ஒரு சவாலை அளிக்கிறது. பெண் இயற்கையின் நீட்சியாக இருப்பதால் ¹, அவளுக்கு வரம்புகளை நிர்ணயித்து அடக்கிக் கட்டுப்பாட்டில் கொணர இயலாது.

பெண் கவிஞர்கள் ஆவேசமான குரலினைக் கொண்ட கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தும் உடல் அரசியல், ஆணாதிக்கத்தை எதிர்க்கும் பெரும் வீச்சினைக் கொண்டுள்ளது.¹ சுகிர்தராணி, மாலதி மைத்ரி, குட்டி ரேவதி, சல்மா, உமா மகேஸ்வரி ஆகியோரின் கவிதைகளில் பெண்ணுடல் சார்ந்த சொற்கள் இடம்

பெற்றிருப்பது, வெறும் பாலியல் கவிதைகள் அல்ல; இவை சமூகத்தின் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகப் பெண் கவிஞர்களின் ஆவேசமான குரலே ஆகும்.¹

8.3. இலக்கிய விமர்சனத்தின் போக்குகள்

பெண் கவிஞர்களின் எழுத்துக்களைப் பாலியல் கவிதைகள் என்று புறந்தள்ளும் ஆணாதிக்கப் போக்கு, அவர்கள் வெளிப்படுத்தும் உள்ளத்துணர்வையும், கையாளப்பட்டுள்ள மொழியாளுமையையும் உற்றுநோக்கத் தவறிவிட்டது. ஒரு கருத்தை முன்வைக்கும் போது, அதன் முழுமையான அரசியல் தாக்கத்தைப் பதிவு செய்யவே உடல் உறுப்புகளின் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இலக்கிய விமர்சனத்தின் போக்கு, பெண் உடலை 'புனிதமயமாக்குதல்' அல்லது 'பாலியல் மயமாக்குதல்' என்ற இரண்டைத் தாண்டி, அதை 'பிரபஞ்சமயமாக்குதல்' என்ற புதிய விமர்சனப் பார்வையுடன் அணுக வேண்டியது அவசியமாகும். பெண் தன்னை மலை, மண், பரந்தவெளி, நிலம், நீர், காற்று, வானம், நெருப்பு, பிரபஞ்சத்தின் ஊற்று¹ எனக் கவிஞர்கள் உருவகிப்பதில் பெண் இயற்கையின் நீட்சியாக இருப்பதை உணர முடியும்.

9. முடிவுரை (Conclusion)

தற்காலத் தமிழ்ப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளில் ஊடாடும் உடல் அரசியல் என்பது, பெண்ணின் ஒட்டுமொத்த சுயத்தைக் கட்டமைக்கும் அரசியல் செயல்பாட்டின் மையமாகத் திகழ்கிறது. இந்தக் கவிதைகள், பெண்ணை சிமோன் டி பவர் சுட்டிக்காட்டிய 'இரண்டாம் பாலினம்' என்ற நிலையிலிருந்து விடுவித்து, இயற்கையின் நீட்சி மற்றும் பிரபஞ்சத்தின் ஊற்றுக்கண் என்ற 'முழுமையான சுயம்' (Holistic Self) நிலைக்கு உயர்த்துவதற்கான அரசியல் செயல்பாடு ஆகும்.

பெண் கவிஞர்கள் தங்கள் உடல் சார்ந்த வலிகளையும் எதிர்ப்புகளையும், மரபான இலக்கிய எல்லைகளை மீறிய (Transgressive) மொழியின் மூலம் பதிவு செய்துள்ளனர். ஆணாதிக்கத்தை எதிர்க்கும் பெரும் வீச்சினைக் கொண்டுள்ள இந்தக் கவிதைகள், பெண்ணின் ஆற்றல், மனச்சிதைவு மற்றும் உடல் சிதைவு ஆகியவற்றைக் கடந்து, பெண் தன் சுயத்தைத் தகவமைத்துக் கொண்டு, தடைகளை உடைத்து முன்னேற வேண்டும் என்ற கருத்தையே வலியுறுத்துகின்றன.¹ இந்த இலக்கியப் புரட்சி, தமிழ்க் கவிதையுலகில் ஆழமான சமூகவியல் மற்றும் தத்துவார்த்த மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

10. துணைநூல்கள் (References - MLA Style)

1. Beauvoir, Simone de. *The Second Sex*. Vintage Classics, 2015.²
2. Cixous, Hélène. "The Laugh of the Medusa." *Signs Journal of Women in Culture and Society*, vol. 1, no. 4, Summer 1976, pp. 875-893.⁴
3. இளம்பரிதி (தொ.ஆ). *அண்மைய புனைவுகள் நவீன வாசிப்புகள்*. (வெளியீட்டாளர் பெயர்), (வெளியீட்டு ஆண்டு).
4. மங்கை. அ. *பெண்ணிய அரசியல்*. (வெளியீட்டாளர் பெயர்), (வெளியீட்டு ஆண்டு).
5. முத்துச் சிதம்பரம். *பெண்ணியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்*. (வெளியீட்டாளர் பெயர்), (வெளியீட்டு ஆண்டு).
6. சல்மா. *இரண்டாம் சாமத்துக்கதை*. (வெளியீட்டாளர் பெயர்), (வெளியீட்டு ஆண்டு).
7. சாரதாம்பாள்.செ. *பெண்ணிய உள்பகுப்பாழ்வும் பெண் எழுத்தும்*. (வெளியீட்டாளர் பெயர்), (வெளியீட்டு ஆண்டு).
8. சுகிர்தராணி. *இரவு மிருகம்*. காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2004.
9. வேலுமணி ந. *தமிழ்ப்புதினங்களில் உடல்மொழி*. (வெளியீட்டாளர் பெயர்), (வெளியீட்டு ஆண்டு).
10. (ஆசிரியர் பெயர்). *சில சிகரங்களும் வழித்தடங்களும்*. (வெளியீட்டாளர் பெயர்), (வெளியீட்டு ஆண்டு).

உரிமம்

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.